

Abstract:

Første del af artiklen er en kritik af den traditionelle forståelse af erkendelsen som bestående af tre »trin«: sansning, perception og tænkning, hvor sansningen skulle udgøre den umiddelbare kontakt mellem subjekt og objekt. Inden for denne traditionelle forståelse bliver en empiristisk og en rationalistisk opfattelse de eneste mulige.

Heroverfor sættes Gibsons og Leontjevs teorier, der forstår den umiddelbare forbindelse mellem subjekt og objekt som defineret ved aktivitet eller virksomhed. Disse teorier giver plads for en filosofisk realisme: En udvidelse af virksomheden sætter subjektet i forbindelse med nye objektive forhold og muliggør derved en udvidet genspejling.

I anden del af artiklen diskuteres den særligt menneskelige virkelighed som et særligt »rum« af rødder og bånd, som forbinder objekterne i den samfundsmæssige verden. Hertil svarer en særligt menneskelig »knyttende« og »brydende« virksomhed, som genspejles i følelserne, dvs. sentiments eller »affektioner«. Til sidst diskuteres forholdet mellem krop og erkendelse, specielt i relation til den særligt menneskelige virksomhed.

I tredje del forsøges det at relatere den fremlagte virksomhedsteori til forskellige udviklingspsykologiske begreber, først og fremmest ego-psykologernes objektrelationer og Piagets objektpermanens, samt til en beskrivelse af begrebsudvikling.

Endelig forsøges det at sammenholde teorien med beskrivelser af »narcissistisk« personlighedsudvikling og forskellige psykopatologiske funktionsmåder.

(fra artiklen, s. 178)